

A szerelem örökös témája volt a jubileumi Gazdag Ág vezérfonala

A Petőfi Sándor Művelődési Egyesület szervezésében az oromhegyesi Faluházban szombaton tartották meg a XXX. Gazdag Ág hagyományörző rendezvényt, amelyen 8 községi és 2 községen kívüli művelődési egyesület mutatkozott be. A csapatoknak egy adott témát kellett bemutatniuk a színpadon, de az előcsarnokban kialakított kiállítóterükön is. A téma ezúttal a szerelem volt, a szerelmi szokások a kisgyermekkortól egészen a házasságig.

A tíz csapat a Boldogasszony Anyánkat énekelve vonult be a Faluház nagytermébe, majd sorakozott fel a színpadon. **Bata Ildikó** műsorvezető elsőként a megjelent vendégeket köszöntötte, akik között ott volt **Hajnal Jenő** és **Nyilas Leonov Anita**, a Magyar Nemzeti Tanács elnöke illetve alelnöke, **Fejsztámer Róbert**, Magyarkanizsa község elnöke, **Sutus Áron**, a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség elnöke, **Balla Lajos-Laci**, Oromhegyes helyi közössége tanácsának elnöke és **Vajda Attila**, a helyi Arany János Általános Iskola igazgatója is. A jelenlévők ezt követően egyperces néma felállással adóztak a rendezvényt útjára indító Bajusz Teréz oromhegyesi magyartanárnő, a Gazdag Ág életük végéig segítő Búrany Béla és Bodor Anikó népzenekezők valamint az időközben elhunyt résztvevők emlékének.

Megnyitóbeszédében Koncz Lázár, a Petőfi Sándor Művelődési Egyesület elnöke elmondta, hogy a ma már az MNT kiemelt jelentőségű kistérségi rendezvényeként számon tartott Gazdag Ág a három évtized alatt bebizonyította létjogosultságát és életképességét.

– Az első Gazdag Ág 1987 decemberében szerveztük meg. Azóta rendezvényünk bebizonyította, hogy szükség van rá. Bajusz tanárnő eredetileg az idősebb műkedvelők téli szórakozására szánta ezt a rendezvényt, hiszen ők voltak azok, akik ki-kimaradtak a művelődési eseményekből, de már az első után rájött, hogy ez a rendezvény több annál, így már a második Gazdag Ág kezdett hasonlítani arra, ami ma is valójában. Azon már adtunk feladatot a csapatoknak, mégpedig a családfa készítését. I említeném meg saját művelődési egyesületemet is, hiszen a családfánkon nem kevesebb, mint 320 név szerepelt, ráadásul a saját unokám volt a 320., aki két héttel korábban született. Természetesen nem egyszerű dolog minden évben az adott témát úgy szétbontani a csapatok között, hogy ne ismételjék egymást, de Bata Ildikó és **Bálint Klára** oromhegyesi magyar nyelv és irodalom szakos pedagógusok személyében most is vannak olyan segítők, akik ezt sikerrel megoldják minden alkalommal.

A köszöntő szavak után az oromhegyesi kis néptáncosok összeállításának tapsolhatott a közönség, majd Fejsztámer Róbert, Magyarkanizsa polgármestere köszöntötte a jubiláló rendezvényt, amely mára a község egyik legjelentősebb művelődési eseményévé nőtte ki magát.

A tíz csapat színpadon lévő tagjai 4-4 percet kaptak összeállításuk bemutatására. Azokat, akik túllépték a rendelkezésükre álló időt, harsány kakaskorékolás figyelmeztette, hogy lejárt a négy perc. Egyes csapatok a gyerekszerelem hajdani megnyilvánulásait, mások az egykori udvarlási szokásokat vagy éppen az eljegyzés hagyományait mutatták be a színpadon, ki szöveggörnyezetbe, ki hangulatos jelenetbe burkolva, ami gyakran előcsalta a nézőkből a jóízű nevetést is.

A **Nagy Abonyi Ágnes** és **Búrany Katalin** néprajzkutatókból valamint **Szerda András** népzeneészből álló szakmai zsűri a színpadi beszámoló mellett értékelte az elhangzott népdalokat és anekdotákat, a villámkérdésekre adott válaszokat és persze a kiállítást is, ami nem csak korabeli dokumentumokból, eszközökből, szerelmes levelekből, képeslapokból, keszkenőkből vagy más emléktárgyakból állt, hanem az egykoron eljegyzéskor vagy az udvarlás során, netán házasságkötés alkalmából szokásos házi süteményeket, kalácsokat is felvonultatta.

A zsűri értékelése szerint a legjobb összteljesítményt a tornyosi Ady Endre Művelődési Egyesület csapata nyújtotta, amiért 68 pontot kapott, egy ponttal megelőzve a házigazda illetve 2-2 ponttal a magyarkanizsai és a ludasi egyesületek csapatait. A további sorrend: Horgos, Martonos, Adorján, Völgyes, Kispic és Orom műkedvelőinek csapata.

A műkedvelők alapos és körültekintő munkát végeztek a felkészülés során, mert bizony nem volt könnyű fellelni azokat az egykori szokásokat és a hozzájuk kapcsolódó emléktárgyakat vagy dokumentumokat, amelyeket ma már csak az idősebb műkedvelők őrizgetnek emlékeikben és otthonaikban.

Az eredményhirdetést követően a jubileumi Gazdag Ág résztvevői közös vacsorán, majd késő éjszakába nyúló vidám mulatságon vettek részt.

Bödő Sándor
Fotók: Puskás Károly